

Truyện đời: "Trở lại chạm môi nhai"

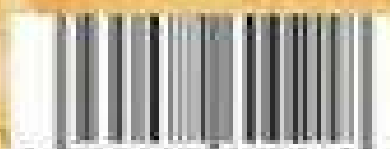
Anh còn một chuyện lành... để quên

SON PARIS

MAXBOOK

vh TRƯỜNG ĐÀO
TRƯỜNG ĐÀO

8 935082 600218

Giá: 75.000 VNĐ

Table of Contents

Mục lục
Mở Đầu
Thì Ra Là Em
Đất, Trời Và Em
Yêu Em Như Thế Bản Năng Anh Có
Sao Anh Yêu Em Nhiều Đến Thế?
Gửi Em, Vợ Tương Lai!
Trông Anh Thế Nào?
Đêm Qua Anh Mơ Thấy Em
Mình Quá Bận Để Yêu Nhau
Yêu Đi Để Biết
Có Lẽ Lâu Nay, Chúng Ta Vẫn Cố Gượng Cười Để Che Đi Nước Mắt Đến Đích
Cảm Ơn Em!
Anh Đã Từng Khóc Vì Cô Ấy
Học Tối Bao Giờ Mới Hiểu Hết Chữ "Yêu"
Trái Tim Chật Chội
Chớ Lấy Chuyện Yêu Để Lập Chiến Công
Hiên Nhà Thiếu Năng
Dấu Chấm Hỏi
Thời Hạn
Đánh Rơi
Không Phải Ai Cũng Biết
Đừng Nhân Danh Tình Yêu Làm Khổ Người Mình Yêu
Đợi Em Giữa Miền Yêu Khờ Dại
Hôm Nay Anh Say
Anh Nợ Em Một Nụ Cười
Trên Bầu Trời Có Một Vì Sao

Đừng Hạnh Phúc Bên Người Khác
Mình Trót Đi Qua Nhau
Phải Chẳng Chúng Ta Đã Quá Vội Vàng?
Người Yêu Mới Của Em
Xin Lỗi Em! Anh Còn Một Chuyện Tình. Để Quên!

Mục lục

Mở Đầu

Thì Ra Là Em

Đất, Trời Và Em

Yêu Em Như Thế Bản Năng Anh Có

Sao Anh Yêu Em Nhiều Đến Thế?

Gửi Em, Vợ Tương Lai!

Trông Anh Thế Nào?

Đêm Qua Anh Mơ Thấy Em

Mình Quá Bận Để Yêu Nhau

Yêu Đi Để Biết

Có Lẽ Lâu Nay, Chúng Ta Vẫn Cố Gượng Cười Để Che Đi Nước Mắt

Đến Đích

Cảm Ơn Em!

Anh Đã Từng Khóc Vì Cô Ấy

Học Tốt Bao Giờ Mới Hiểu Hết Chữ "Yêu"

Trái Tim Chật Chội

Chớ Lấy Chuyện Yêu Để Lập Chiến Công

Hiên Nhà Thiếu Năng

Dấu Chấm Hỏi

Thời Hạn

Đánh Rơi

Không Phải Ai Cũng Biết

Đừng Nhân Danh Tình Yêu Làm Khổ Người Mình Yêu

Ợi Em Giữa Miền Yêu Khờ Dại

Hôm Nay Anh Say

Anh Nợ Em Một Nụ Cười

Trên Bầu Trời Có Một Vì Sao

Đừng Hạnh Phúc Bên Người Khác

Mình Trót Đi Qua Nhau

Phải Chẳng Chúng Ta Đã Quá Vội Vàng?

Người Yêu Mới Của Em

Xin Lỗi Em! Anh Còn Một Chuyện Tình. Để Quên!

ANH CÒN MỘT CHUYỆN TÌNH ĐỂ QUÊN

Sơn Paris

www.dtv-ebook.com

Mở Đầu

"Em đừng khóc vì anh, đừng thỉnh thoảng lại gọi tên anh như thế. Anh sẽ cảm thấy đau lòng lắm. Em cũng đừng bao giờ chạy bộ trong mưa rồi lại nằm cuộn tròn trong chăn, hai chân lạnh cóng và hai bàn tay run lên cầm cập. Em cũng đừng bao giờ mơ thấy anh. Cả ngày anh đã mệt mỏi với cuộc sống của riêng mình rồi, anh không muốn là kẻ ngốc lạc đường giữa giấc mơ em. Em cũng đừng mở những bài nhạc buồn rồi ôm mặt khóc như một đứa trẻ. Em cũng đừng xem mấy bộ phim sến sẩm nữa. Em cũng đừng vừa nghe nhạc vừa sang đường. Không có anh, ai sẽ nắm tay em dẫn qua những băng đường đầy xe cộ. Đừng dựa dẫm vào việc có anh bên cạnh. Em hãy nhìn trước, nhìn sau, nhìn trái, nhìn phải, khi nào vắng xe thì chạy qua thật nhanh. Và em cũng đừng yêu anh, đợi anh...đừng nghĩ về anh nữa!"

Người con trai có thể giấu đi điều họ đang suy nghĩ, che đậy đi vấn đề họ đang phải đối đầu, nhưng có hai điều, tuyệt đối không thể giấu kín: Khi say và người con gái họ yêu nhất trong đời.

ANH CÒN MỘT CHUYỆN TÌNH ĐỂ QUÊN

Sơn Paris
www.dtv-ebook.com

Thì Ra Là Em

Thứ 7, ngày... tháng... năm...

Đã mấy tiếng đồng hồ kể từ lúc tôi về đến nhà. Câu hỏi thường trực lẩn tẩn trong cái đầu "bã đậu" của tôi khiến tôi "ức chế" quá. "Cô gái ấy là ai?", "Tại sao nhìn tôi chăm chăm như thế?", "Mặt tôi dính nhọ sao?", "Hay là người quen?"...

Ôi, tôi phát điên lên mất. Em xinh thật, nhưng nếu nhận vợ người quen như thế chẳng phải rất khủng sao. Hay thấy "người sang lại bắt quàng làm họ". Không phải, cô gái ấy thậm chí còn "sang chảnh" hơn tôi ấy chứ.

Haizz, quên đi!

Tôi xếp vài bộ quần áo vào vali để chuẩn bị cho một tuần công tác tại Sài Gòn. Công việc của tôi cũng không vất vả lắm, chỉ là việc lên nội dung và chạy chương trình cho một công ty tổ chức sự kiện nho nhỏ. Nhưng tôi phải đi công tác nhiều, ít thì một tháng một lần, nhiều thì hai, ba lần một tháng. Khi làm chương trình, tôi còn gặp nhiều em xinh hơn thế ấy chứ.

Tôi là người ăn nói không giỏi, nhưng khi viết ra rồi thì rất nhiều em "ngã ngựa". Vì thế, bấy lâu nay, rất ít khi tôi thất bại trên tình trường. Duy nhất chỉ có một lần. Với một người con gái khá đặc biệt.

Tôi điển trai, mắt sáng, cao 1 mét 82. "Ngon" phải không?

"Chiều thứ bảy, nhâm nhi tách cafe bên đồng công việc còn ngổn ngang. Bất chợt bắt gặp ánh mắt một người làm tim tôi xao xuyến. Thật ra thì em

ấy nhìn tôi rất lâu, tôi cũng có đáp trả lại một hai lần nhưng rất ngắn, ngắn như kiểu khoảnh khắc vậy. Lúc ấy đã định sang bàn em vu vơ dăm ba câu chuyện nhưng chân thì cứng lại, bí bách thật! Về nhà tiếc ngẩn ngơ, không biết bao giờ mới gặp lại cô gái với chiếc áo hồng in hình chú gấu xanh lè lười? Em ơi, em ở đâu? Đợi anh một tuần nữa nhé. Mong sao gặp lại em!

Chúc cả thế giới ngủ ngon!"

37 phút trước, 41 likes, 8 comments.

Haha, toàn là những bình luận "GATO" từ mấy thằng bạn quý. Vui đây!

ANH CÒN MỘT CHUYỆN TÌNH ĐỂ QUÊN

Sơn Paris

www.dtv-ebook.com

Đất, Trời Và Em

- Cho tôi một ly nước ép dâu tây, ít đá và đừng quên cho thêm chút đường!

Tôi giật bản mình, quay đầu lại, tự nhủ: "Quen quen".

Thôi chết tôi rồi, đời đẹp như mơ, cầu được ước thấy, biết thế này tôi đã ước thêm có bạc tỷ rồi.

Giọng nói đó không thể lẫn vào đâu được, chưa kể, người ta hay gọi là "nước dâu tây ép", cô gái kỳ quặc này luôn miệng gọi "nước ép dâu tây".

Nghĩ thế mà lòng tôi lâng lâng vui. Hình như tôi đã đợi khoảnh khắc này suốt một tuần qua thì phải. Đã đến lúc tôi cần làm một cái gì đó để mời cô ấy sang chỗ mình trò chuyện. Một cái nháy mắt? Không được, như vậy thì "Sở Khanh" quá. Một nụ cười thật duyên? Không được, cô ấy sẽ hiểu lầm mình "bóng" mất. Một lời chào? Cũng không được, tôi sẽ trở nên thật lố bịch.

Nếu lúc ấy, em không chủ động nói chuyện với tôi, không biết mọi chuyện sẽ tiến triển như thế nào? Thật sự, với khả năng tán tỉnh phụ nữ của mình, cộng thêm vẻ điển trai vốn có, tôi thừa sức "hạ gục" cô ấy trong chớp mắt ấy chứ. Khoác lác vậy thôi, tôi sợ lặp lại cảm giác lúc ngồi đối diện cô gái ấy. Cứng họng tới mức tôi không biết phải nói chuyện gì, thậm chí có lúc còn lắp ba lắp bắp. Buồn cười nhất là khi tay tôi run lên, tôi lại giả vờ rung rung cổ tay, đổ thừa cho việc thức cả đêm gõ kịch bản chương trình. Nghĩ đến mà muốn chui luôn xuống cái hố nào quá đi.

Phì phèo điều thuốc trên ban công. Lâu rồi tôi mới dành cho mình chút ít thời gian để nghĩ về ai đó. Có thể vì tiền, vì những bận rộn thường nhật, đôi khi, tôi quên mất rằng mình cần phải yêu, yêu thương một ai đó thật nhiều. Nhưng cũng có thể, tôi đã từng đau vì tình yêu quá nhiều, vết sẹo tới bây giờ vẫn chưa thể lành hẳn, nên tôi đã trốn tránh tình yêu.

Trời hôm nay cao và trong xanh vời vợi. Hay vì tôi đang có chút men tình mà thấy đời bỗng vui đến ngọt ngào. Mây quẩn lấy trời xanh, trời xanh ôm trọn từng vòm mây vào lòng. Ôi, nhìn kia, ngay cả khi mây giận hờn rồi bay đi theo gió, trời vẫn thật bao dung, vẫn ôm lấy mây từng chút, từng chút một.

Đúng là tôi đang rung động. Một thằng con trai ngoài hai mươi, thấy cỏ nảy mầm trên mặt đất, thấy nắng hắt vàng trên bờ vai, thấy sương nhảy đùa trên cọng lá... Đó chẳng phải là đang yêu thì là gì?

Thề với trời với đất. Tôi bị chinh phục bởi em.

ANH CÒN MỘT CHUYỆN TÌNH ĐỂ QUÊN

Sơn Paris

www.dtv-ebook.com

Yêu Em Như Thế Bản Năng Anh Có

Gặp em là định mệnh và yêu em là bản năng anh vốn có. Như chim trời biết cất cánh để bay lên, cá dưới sông biết quẫy mình để bơi ra nguồn lớn...

Trước khi gặp em, anh đã từng nghĩ rất nhiều về cô gái sau này anh sẽ yêu. Anh cũng thật "sến" khi tự tưởng tượng khung cảnh lãng mạn anh sẽ gặp được người trong mộng. Đó là một buổi chiều ngọt ngào trong tiệm sách vắng người, ta bắt gặp ánh mắt của nhau và tình yêu bắt đầu từ ánh mắt ấy. Đó là một ngày nắng trên chuyến xe bus vội vàng với những cú phanh bất ngờ, dòng người xô đẩy khiến em nép chặt vào anh...

Nhưng rồi định mệnh đưa anh gặp em. Không có những tiệm sách vắng người, không có những chuyến xe xô bồ... mà đó là sự tình cờ, tình cờ như những lần chạy trốn cơn mưa mùa hạ bất chợt.

Anh yêu em!

Anh không phải là chàng thi sĩ để cho em những lãng mạn, ngọt ngào. Anh cũng không phải là một con người vĩ đại để cho em được tất cả mọi thứ. Nhưng anh có sự chân thành và một tình yêu nồng nàn dành cho em.

Yêu em, anh bỏ thói quen ngồi hàng giờ trước màn hình máy tính để "cày" những trò chơi vô bổ.

Yêu em, anh không còn những ngày ngủ nướng vì thức thâu đêm để đón đợi những trận bóng. Yêu em, anh không còn hay tán dóc với những cô gái xinh đẹp mà anh gặp.

Yêu em, anh biết cách quan tâm tới những cảm xúc của người khác và anh cũng tự chăm sóc bản thân mình nhiều hơn. Bởi anh biết, em cần một người cho em những tin tưởng và che chở.

Yêu em, anh chột yêu cả những phút đợi chờ, trân trọng những san sẻ và thời gian ở bên nhau. Anh bỗng trở nên mạnh mẽ, bản lĩnh và phấn đấu không ngừng mỗi ngày. Vì tình yêu, anh có thể làm tất cả.

Anh sẽ chứng minh cho em thấy, rằng tình yêu anh dành cho em lớn đến nhường nào, rằng em là cô gái duy nhất anh yêu thương nhiều đến thế. Có những lần hờn giận, anh vui lắm khi thấy tin nhắn "Em nhớ anh", vì khi đó anh hiểu rằng, em đã thất bại trong việc ngừng yêu anh. Anh nhận thấy mình rất yêu em, bây giờ và mai sau cũng vẫn thế. Hãy cứ tin ở anh, yêu thương bé nhỏ!

Như chim trời biết cất cánh để lượn bay, như cá dưới sông biết quẫy mình để bơi ra nguồn lớn... Đó là bản năng. Và yêu em là bản năng anh vốn có.

ANH CÒN MỘT CHUYỆN TÌNH ĐỂ QUÊN

Sơn Paris

www.dtv-ebook.com

Sao Anh Yêu Em Nhiều Đến Thế?

Gió mùa đông rít từng cơn se nổi nhớ cong vênh lại, chim non tìm về tổ để nương náu, tránh cái rét giữa chơi vơi ngõ nhỏ, phố nhỏ. Ngày lạnh, đêm lạnh hòa vào cùng mùa lạnh, những bàn tay khê chạm nhau cũng đủ để giật mình, những nổi cô đơn khê gọi đến cũng đủ để đượm buồn.

Thế giới này đâu biết luôn tồn tại những điều trái khoáy, song, có đi hết cả cuộc đời, có chạy hết cả đường dài của số phận cũng chẳng thể lý giải được hết những cái trái khoáy diễn ra, chảy đến với chính mình. Sông đâu nhiều nhánh cũng cùng nhau đổ vào một bể, giọt nước đâu có đổ vào giọt rượu cũng hòa vào làm một giọt, chỉ có con người với con người, đâu có yêu thương bao nhiêu cũng là chưa đủ.

Nổi nhớ dù ngắn dù dài cũng vẫn gọi là nổi nhớ.

Tình yêu dù nông sâu, đậm nhạt vẫn cứ gọi là tình yêu.

Anh yêu em rồi đấy, yêu bằng bản năng anh sẵn có, yêu bằng tình tế bào cảm xúc và nhớ nhung. Anh không phải một nhà thơ để ngày đêm dành cho em những lời có cánh, anh cũng chẳng phải một chàng hát rong để nghe ngao hát tặng em những câu từ làm tim em tan chảy. Khi ở gần em, hay cả khi xa em, anh đơn giản chỉ là một thằng ngốc, ngốc tới mức anh cứ luôn tự hỏi mình: Sao anh yêu em nhiều đến thế?

Anh thích hai chữ "Tình yêu", nhẹ nhàng mà nồng ấm như bếp lửa đêm giao thừa. Có lẽ lúc anh nói: "Anh yêu em", em sẽ hạnh phúc nhiều lắm

đấy. Cũng giống như anh vậy, chắc sẽ không ngủ được khi nghe em thầm thì rằng "Em yêu anh".

Xin phép em cho anh được làm thẳng gối thêm chút nữa, hoặc cả đời này anh gối ghếch, khờ khạo cũng không sao. Nhưng phải nắm lấy tay anh nhé, dựa vào vai anh nhé, gối lên tay anh mỗi khi em ngủ nhé. Hay là để anh chạy đi tìm một chiếc khóa không lồ, anh phải giữ em lại để chỉ là của riêng anh thôi, không thêm một ai khác.

Em có thấy phiền phức không?

Kể cả là phiền phức, anh cũng không quan tâm đâu. Ai bảo ANH YÊU EM nhiều đến thế!

ANH CÒN MỘT CHUYỆN TÌNH ĐỂ QUÊN

Sơn Paris

www.dtv-ebook.com

Gửi Em, Vợ Tương Lai!

Thật ra, anh cũng giấu trong tim những kỷ niệm về mối tình đã đi qua khi em chưa đến. Nhưng em đừng ghen nhé, vì khi yêu em, trái tim anh chỉ có em thôi.

Thành phố Tương lai, ngày Gia Đình, tháng Hạnh Phúc, năm Tình Yêu.

Gửi vợ tương lai!

Em à, anh đang đứng trên ban công đây gió thổi về gia đình nhỏ trong tương lai của mình. Thực sự, anh chưa thể hiểu hết cuộc sống gia đình sau này sẽ như thế nào. Vì thế, anh lo sợ và bối rối lắm. Nhưng anh lại chợt thấy yên bình và ấm áp, bởi anh bỗng nhớ ra, khi đó anh có em và có những đứa con tuyệt vời.

Vợ tương lai à, anh là người đàn ông thích thức thâu đêm chờ từng trận bóng, nhưng em đừng lo, anh sẽ gạt bỏ thói quen ấy để dành thời gian dạy các con làm Toán và để nghe chúng kể về những đứa bạn trên lớp cho tới lúc chúng ngủ thiếp đi. Chắc sẽ có đôi lần anh lén ra phòng khách xem trận chung kết, nhưng anh hứa sẽ vặn âm lượng ti vi thật nhỏ để em không tỉnh giấc.

Thật ra, anh cũng giấu trong tim những kỷ niệm về người con gái trước, về những mối tình đã đi qua khi em chưa đến. Nhưng em đừng ghen nhé, vì khi yêu em, trái tim anh chỉ có em thôi. Và anh cũng vậy, anh sẽ không nổi giận những khi em được một đồng nghiệp nam chở về hay những lúc có một người bạn trai mời em đi uống nước về muộn, anh sẽ mặc tạp dề vào

bếp, dù vụng về nhưng anh vẫn có thể nấu những món ăn đơn giản và ngồi đợi em.

Vợ tương lai à, sau này chúng mình sẽ có hai đứa con em nhé. Một trai và một gái. Con gái sẽ giống em và con trai sẽ giống anh. Hàng ngày, vợ chồng mình sẽ cùng nhau đưa con tới trường, đi mua sắm và dạy con những bài học ý nghĩa về cuộc sống. Em sẽ cho con gái học múa còn anh đưa con trai đi học đàn. Em sẽ thấy hạnh phúc khi những tối cuối tuần cả nhà mình cùng quây quần bên nhau đàn hát? Mới nghĩ thôi anh đã thấy lòng mình ấm áp lắm rồi.

Này vợ tương lai, sau này em đừng giận anh những khi anh đi làm về muộn, những lần anh quên mất một ngày kỷ niệm nào đó nhé. Chắc chắn chỉ là vì anh bận quá thôi. Vậy nên, em nhớ mua thật nhiều lịch bàn và giấy ghi nhớ để đánh dấu tất cả những công việc của cả hai vợ chồng mình, em nhé!

Sau này, anh sẽ luôn chăm chỉ và cố gắng thật nhiều trong sự nghiệp, để em luôn cảm thấy hãnh diện về anh. Anh sẽ không cố tình làm em phải khóc. Anh hứa sẽ không để những giọt buồn vương trên mắt em. Vì em là cả thế giới đối với anh, anh sẽ sống sao nếu thiếu vắng em?

Em có biết điều quan trọng nhất trong cuộc sống gia đình là gì không? Đó chính là lòng tin đấy. Em hãy luôn tin anh nhé và anh hứa sẽ không bao giờ lừa dối em. Anh muốn gia đình mình phải luôn tràn ngập tiếng cười. Anh sẽ không để những hiểu lầm hay những điều nhỏ nhặt khiến cả hai bị tổn thương đâu, anh hứa đấy!

Vợ tương lai à, sau này anh có già, có xấu đi thì em cũng không được nói "Chán anh" đâu nhé. Kể cả khi già rồi, vợ chồng mình vẫn phải cùng nhau đi dạo, tập dưỡng sinh... Anh muốn cả thế giới này biết anh yêu em đến nhường nào và chúng ta đang hạnh phúc biết bao.

Anh sẽ cố gắng để là một ông bố mẫu mực, anh sẽ nghiêm khắc dạy con trở thành người tốt. Cả anh và lũ trẻ đều yêu em, rất rất yêu em. Còn em, em hãy là một người vợ, một người mẹ tuyệt vời nhất trên thế giới này, em nhé!

Anh yêu em!

Ký tên:

Chồng tương lai của em!

ANH CÒN MỘT CHUYỆN TÌNH ĐỂ QUÊN

Sơn Paris

www.dtv-ebook.com

Trông Anh Thế Nào?

Ái chà, trông tôi "oách xà lách" đấy chứ!

Lần thứ hai tôi diện cả một bộ comple đúng kiểu chú rể như thế này.

Lần đầu tiên. Cách đây hơn hai năm. Hồi hộp và háo hức. Nhưng rồi tôi và cô ấy đã không thể thực hiện được đám cưới như đã hẹn thề với nhau. Một đám cưới trên biển, chỉ mời một ít khách thật thân thiết, tôi sẽ hôn cô ấy dọc theo bờ biển trải dài tới hơn cả thế kỷ.

Cô ấy bỏ lại tôi. Tới bên một người mà cô ấy yêu nhiều hơn tôi, xa xôi và vĩnh hằng. Chúng tôi không còn hôn nhau.

Thi thoảng hai đứa vẫn gọi điện hỏi thăm nhau, nhưng cũng hiếm hoi và cách đây lâu lắm rồi. Chia tay, chúng tôi vẫn là bạn bè trên Facebook, cô ấy comment trạng thái của tôi, tôi thì vẫn không bỏ được một thói quen xấu, ý tôi là thói quen ghé qua Facebook cô ấy mỗi ngày.

Lần thứ hai. Ngay lúc này đây. Háo hức và hồi hộp.

Tôi bước ra từ sau tấm rèm xanh phòng thử đồ, điều đầu tiên tôi nhìn thấy, không phải là một cô dâu hoàn hảo tới từng centimet mà là đôi mắt rưng rưng khiến tôi xiêu lòng. Cô ấy đang hạnh phúc.

- Trong anh thế nào?

Cô ấy không nói gì, chỉ chạy tới sửa chiếc cà vạt giúp tôi. Những ngón tay cô ấy kìa, chúng hơi lúng túng nhưng thật mềm mại và kỳ diệu. Tôi

cũng không cần nghe câu trả lời từ cô ấy, tôi dùng trái tim mình để cảm nhận và dùng lý trí của một thằng con trai trưởng thành để dặn mình "Đừng bao giờ làm cô ấy khóc!"

Về tới nhà, tôi nằm kênh trên giường, đau chân và mỏi lưng nữa. Nhồm dậ tìm tấm hình chụp chung với em trong túi đồ. Nhìn, ngắm, tưởng tượng rồi cười một mình.

Gần đây, bận hẹn hò với em, tôi không chia sẻ gì trên mạng xã hội, có khi họ tưởng tôi mất tích hay đã đi xuất khẩu lao động vì vợ nọ rồi cũng nên.

Tôi nhanh chóng chia sẻ tấm hình lên trang cá nhân của mình:

"Hôm nay, trong anh thế nào? Em có đồng ý làm cô dâu trong đám cưới cùng anh không? Em muốn cùng anh về vùng biển vắng, cùng nhau sống những tháng ngày hạnh phúc chứ? Cảm ơn em đã giúp trái tim anh hồi sinh, anh thấy nó đang ấm dần lại, không còn băng giá và chằng chịt, không còn hấp hối và miên man.

Hôm nay, em rất tuyệt. Nếu được thì cứ mãi hạnh phúc như thế nhé, nhưng phải là ở bên cạnh anh. Je t'aime!"

9 phút trước, 33 likes, 11 comments.

Người yêu cũ và người yêu mới đều like.

ANH CÒN MỘT CHUYỆN TÌNH ĐỂ QUÊN

Sơn Paris
www.dtv-ebook.com

Đêm Qua Anh Mơ Thấy Em

Giữa cơn mưa.

Em vùng vằng.

Mỏi mệt hần lên mắt anh.

Còn em thì khăng khăng đi tìm điều em muốn.

Anh không muốn xin lỗi!

Khi anh thực sự không có lỗi!

Lời xin lỗi sẽ rẻ mạt nếu anh lợi dụng chúng.

Em tin anh chứ?

Hay trái tim em chưa đủ chỗ để anh đứng một mình?

Hụt hẫng.

Em là con gái.

Khi yêu, em hay giận.

Với anh, khó khăn không phải là một lời xin lỗi.

Mà là niềm tin nơi hai ta quá bé nhỏ.

Giữa cơn mưa.

Em vùng vằng.

Vai em ướt sũng, anh thương.

Chân anh cóng lại giữa tê buốt và cô đơn.

Phân vân: Chàng trai nên chạy theo cô gái?

Hay để thời gian chữa lành vết đau hiện tại?

Anh đứng đó.

Vẫn phân vân.

Giữa cơn mưa.

Em xa dần.

Anh ở lại.

Trời vẫn mưa.

ANH CÒN MỘT CHUYỆN TÌNH ĐỂ QUÊN

Sơn Paris

www.dtv-ebook.com

Mình Quá Bận Để Yêu Nhau

Khi bắt đầu một mối quan hệ, chúng ta vẫn luôn dành cho nhau những lời hứa hẹn, thề thốt, rằng sẽ dành tất cả cho nhau. Chúng ta vẫn luôn chạy theo vòng tròn quẩn quanh: Tìm kiếm nhau, tìm thấy nhau, tìm hiểu nhau và rồi cuộc lại chẳng hiểu gì về nhau.

Giá như lúc ấy, anh đừng kiêu hãnh, thứ kiêu hãnh thật ra vô cùng rẻ mạt đối với đàn ông khi họ yêu. Nhưng chân anh lúc ấy chẳng hiểu vì sao bỗng chùn bước. Anh sai rồi phải không em? Lẽ ra anh không nên và không được để em đi vào trong cơn mưa ấy, cơn mưa ôm em vào lòng, còn anh bơ vơ trước những bong bóng mưa vỡ tan đau đớn.

Lúc này em đang ở đâu? Đừng nói với anh, em lại một mình chạy bộ trong mưa đấy nhé. Mưa lạnh như thế, em cô đơn như thế, sao lại kết bạn với nhau?

Lúc này em đang nghĩ gì? Đừng nói với anh, em lại nhớ tới anh rồi khóc òa lên như mưa giông mùa hạ, anh đáng trách đến vậy, sao lại khóc vì anh?

Em vô tư như nàng công chúa trong tủ kính, anh thật tệ khi lợi dụng sự vô tư ấy để làm hư một chuyện tình. Chưa bao giờ em hỏi anh: "Anh đã đi qua mấy cuộc tình? Người yêu cũ của anh thế nào? Giờ cả hai có còn giữ liên lạc với nhau?..." Bởi em quá tin tưởng ở anh, niềm tin đặt nơi anh liệu có đang nhầm chỗ? Sao em không chạy đến trách anh, không nhắn tin nhiếc mắng anh như thế anh là một kẻ phản bội. Có thể như vậy lại khiến anh thấy bớt dần vặt hơn, anh sẽ không thấy tim mình bị cào xé đến rớm máu như thế này.

Đàn ông không dối được lòng mình khi say và khi yêu ai đó thật lòng. Anh yêu em thật lòng. Nhưng anh không muốn biến em là người đến sau, biến em trở thành người thế chỗ. Thế chỗ cho những vết thương của anh, thế chỗ cho những nỗi cô đơn mà anh muốn lấp đầy. Anh không thể làm khổ em những ngày về sau, nỗi đau hiện tại rồi sẽ nhỏ lại, em sẽ lớn lên và quên chúng.

Anh vẫn còn nghĩ về cô gái của hai năm trước.

Nếu cô ấy không hạnh phúc, cô ấy trở về tìm anh. Anh sẽ lại hôn cô ấy.

Nếu có ai đó hỏi em: "Vì sao chúng ta chia tay?". Em đừng ngượng ngùng, đừng phân vân và cũng đừng giật mình loay hoay nghĩ câu trả lời. Hãy cứ nói với họ, một lý do thật giản đơn thôi: "Mình quá bận để yêu nhau".

ANH CÒN MỘT CHUYỆN TÌNH ĐỂ QUÊN

Sơn Paris
www.dtv-ebook.com

Yêu Đi Để Biết

Hà Nội chiều nay tắc đường và kẹt xe.

Anh lại gặp đôi ba người quen dừng đèn đỏ.

Những người mình nghĩ sẽ không gặp thì anh cũng đã gặp, vài người anh không còn muốn gặp thì vẫn cứ nhìn thấy nhau. Em đang ở đâu, sao anh không còn nhìn thấy?

Hà Nội đâu rộng lớn quá, sao em không len vào dòng người rồi đi tới thế giới của anh?

Lúc Hà Nội tắc đường, anh dừng xe, sao em còn chưa chịu chạy tới?

Ai rồi cũng sẽ chạm mặt nhau đôi lần, sao cứ ngoại trừ em?

Giá có em lúc này, anh có một người để nói về nỗi đau cứ lớn lên từng ngày.

Hà Nội hôm nay vắng mưa, nhưng mắt anh ướt đẫm.

Giá có em lúc này, anh sẽ có một người ngồi gần bên, để anh không thấy anh chỉ một mình. Một mình, một mình anh.

Ai rồi cũng sẽ chạm tay nhau, sao cứ ngoại trừ em?

Là vì anh đang cô đơn giữa phố phường tấp nập, đâu đâu cũng là em, anh nhớ về em, nhưng lý trí không cho phép anh chạy đi tìm em, anh thấy mình không đủ dũng cảm để nói lời xin lỗi em, để chạm tay em thêm lần nữa, để

chạm môi em phía nhà không mưa hắt. Đâu đâu cũng là em... nhưng đâu đâu cũng không có em. Anh để tuột mất em thực sự rồi. Hay là mình yêu thêm lần nữa, lại lao mình vào cuộc yêu, lại khóc và lại khổ đau.

Buổi chiều hôm ấy, nếu như anh là sắt đá sẽ chẳng thấy rung động, nếu trái tim anh đóng băng sẽ chẳng loạn nhịp vì em. Anh đã chẳng làm khổ em, đã chẳng trở thành người đàn ông em oán giận và không muốn gặp lại thêm một lần nào nữa trên thế giới này.

Làm sao bạn có thể hiểu được tâm trạng rối bời lúc này của tôi nếu bạn chưa yêu lấy một lần. Đừng chỉ đọc thôi, hãy yêu đi.

Yêu đi để biết. Biết nhớ nhung, biết nắm tay và biết chạm môi. Chạm môi có tới hàng trăm kiểu chạm môi, yêu đi rồi chọn cho mình cách chạm môi đặc biệt nhất.

Yêu đi để biết. Biết dằn vặt, biết tổn thương và biết chấp nhận. Chấp nhận có tới hàng trăm lý do, yêu đi rồi chọn cho mình một lý do chính đáng nhất.

Yêu đi để biết. Biết cười, biết khóc và biết xin lỗi. Xin lỗi có tới hàng trăm nguyên nhân, yêu đi để biết có những khi bạn chẳng sai điều gì nhưng vẫn cứ nói lời xin lỗi.

Yêu đi để biết. Biết cảm giác lúc này mà tôi và cô ấy trải qua.

Tóm lại là, yêu đi để biết!

ANH CÒN MỘT CHUYỆN TÌNH ĐỂ QUÊN

Sơn Paris

www.dtv-ebook.com

Có Lẽ Lâu Nay, Chúng Ta Vẫn Cố Gượng Cười Để Che Đi Nước Mắt

Ngày nhỏ, nụ cười giòn tan khi mỗi sáng thức dậy, được mẹ xoa đầu và chở đi học. Nước mắt rơi khi những trận đòn roi hằn lằn bàn tay nghịch dại. Nhưng vô thức, đứa trẻ vẫn cười, vẫn khóc, cười khóc vì những điều giản đơn và chẳng bao giờ thấy lòng mình trĩu nặng.

Mỗi tối trước khi tắt đèn đi ngủ.

Mẹ lại chuẩn bị bộ quần áo sáng mai con sẽ mặc đi học.

Xanh xanh, đỏ đỏ. Nếu chiếc áo có lấm bẩn hay nhăn nhúm, mẹ sẽ là phẳng chúng cho con.

Bất giác nhận ra.

Khi tự mình trở dậy mỗi buổi sáng, tự tay mở tủ đồ và chọn một chiếc quần jeans, một chiếc áo chần chu trước khi ra khỏi nhà.

Và nếu chúng không thẳng nếp, con sẽ lựa chọn một bộ đồ khác.

Con người ta có nhiều nơi để đi nhưng chỉ có một nơi để trở về. Ở đó, những bộ đồ không thẳng nếp sẽ được mẹ là phẳng.

Giống như cuộc đời này, con người ta có nhiều lựa chọn cho riêng mình, nhưng thay vì chạy hết mình, cháy hết mình vì một hướng đi duy nhất, chúng ta lại quá tham lam khi rẽ sang nhiều hướng, rẽ ngoặt nhiều đường và con đường nào cũng đầy rẫy những vết gai làm chân rớm máu.

Ngày nhỏ, nụ cười đến đơn thuần là những lần được xoa đầu khen ngợi, được nhận từ đứa bạn một chiếc kẹo bông gòn, một chiếc bánh chia ra nhiều phần.

Lớn lên, người ta nhận ra, thành công của mình đôi khi cũng là sự ganh đua của người khác, và rồi, lại giấu kín đi, vui một mình, chia sẻ một mình, một mình và một mình.

Một cái ôm từ phía sau đủ để sưởi ấm cả trái tim giữa những ngày mưa rét lạnh. Nhưng tình yêu, rồi cũng đầy những vết xước, mà vết xước nào cũng trở nên tái tê và âm ỉ ngay cả khi chúng lành lại và lên da non.

Thật ra lâu nay, khi chúng ta lớn hơn, nước mắt không dễ dàng rơi xuống từ những trận đòn roi, chúng chảy ngược vào tim, nỗi đau lớn dần lên. Cô đơn và trống trải.

Và chúng ta lại lấy nụ cười để lấp đầy khoảng không ấy. Nhưng những nụ cười để che giấu nỗi đau thật đáng thương và tội nghiệp.

Một nụ cười tội nghiệp.

Khi chúng phải khóa lấp những nỗi buồn không đáy trong tim.

Nếu buồn, hãy cứ để nước mắt rơi.

Gào khóc như đứa trẻ đưa chân vào nan hoa xe đạp.

Ở tuổi yêu và vào giữa mùa yêu, tôi mượn nụ cười để che đi quá khứ của mình, che đi những cuộc tình tôi đã đi qua, tôi sợ người con gái bé bỏng hiện tại của tôi sẽ khóc, sẽ ghen, sẽ giận, sẽ tổn thương. Tổn thương? Có vẻ như thật khó hiểu, nó đơn giản là cảm giác đau nhưng được gọi bằng danh xưng hoa mỹ hơn.

Nhiều lần, tôi cũng vay mượn nụ cười để giấu kỹ những cảm giác mà mình chịu đựng, tôi phải trải qua chúng chỉ với một mình tôi. Dù không biết tới khi nào tôi mới có thể trả nợ hết nụ cười, nhưng tôi lại không thể yếu đuối và không thể khóc lên khi tôi mang hình hài của một người trưởng thành.

Thật ra lâu nay, chúng ta đã nợ nụ cười quá nhiều khi cứ mượn chúng để che đi nước mắt.

ANH CÒN MỘT CHUYỆN TÌNH ĐỂ QUÊN

Sơn Paris

www.dtv-ebook.com

Đến Đích

Con người ta thường chấp hai tay rồi nhìn lên trời cầu nguyện. Họ xin những vì tinh tú trên cao phù hộ cho mọi điều tốt đẹp, họ đặt niềm tin vào những thứ mà khoa học chứng minh rằng đó chỉ là những tảng đá.

Con người ta thường ước cuộc sống sẽ đẹp như những giấc mơ mà quên mất đi có những giấc mơ là ác mộng. Giấc mơ nào rồi cũng kết thúc, nếu cuộc sống tươi đẹp kia cũng như những giấc mơ, chẳng phải chúng sẽ đứt đoạn và sớm khép lại đó sao?

Con người ta thường tin vào những điều tồi tệ, cho rằng xung quanh mình chẳng có ai cho không mình bất cứ điều gì, ở thời này, lấy đâu ra lòng tốt, đào đâu ra người tốt. Đó chẳng phải là sự phủ định chính bản thân mình đấy sao. Chúng ta hãy là những người tốt trước khi đòi hỏi và chờ đợi ai đó đối xử tốt với mình.

Ở đời này, sợ nhất là ai đó sống không có mục đích, sống hoài sống phí những ngày trời cho, sống qua loa những thời gian được sống. Nhưng trái khoáy rằng, người ta lại cứng nhắc bắt mình làm bất cứ thứ gì cũng phải có mục đích, kể cả là yêu.

Yêu mà vì một mục đích nào đó thì thực sự đáng trách!

Thay vì đi tìm cho mình một mục đích, hãy đi kiếm một đích đến.

Giống như khi yêu em.

Anh vẫn đi trên con đường của anh, nhưng đích đến nào trên con đường ấy cũng là em. Dù anh có rẽ hướng nào, trái phải hay đông tây nam bắc, tất cả chỉ để tìm thấy em ở cuối con đường. Anh không biết phải mất bao lâu để tìm thấy đích đến, cần bao nhiêu thời gian để đi tới đích đến, nhưng em à, em đã bước vào thế giới của anh, bước vào cuộc sống của anh và bước vào trái tim của anh. Có thể, anh chẳng nhớ, chẳng biết, chẳng hiểu điều gì, nhưng có một điều anh luôn chắc chắn: Em vẫn luôn ở trong tâm trí của anh.

Lúc này, ngay cả khi đã xa em, chẳng còn thấy em bên mình khi anh mở mắt ra, nhưng anh vẫn nhớ như in những phút giây ở cạnh nhau, từng phút, từng tích tắc, anh vẫn gọi tên em.

Anh muốn những ai đã yêu, đang yêu và sẽ yêu hãy cứ giữ trọn một đích đến. Đừng một ai để một dấu chấm lửng trên đường đi tới đích đến của mình.

ANH CÒN MỘT CHUYỆN TÌNH ĐỂ QUÊN

Sơn Paris
www.dtv-ebook.com

Cảm Ơn Em!

Dù có thể là muộn màng, nhưng lúc yêu, anh đã bỏ quên quá nhiều lần những lời cảm ơn.

Cũng lâu lắm rồi anh không để nước mắt rơi. Cuộc sống này bộn bề và khắc nghiệt quá nên anh thấy mình chai sạn rồi, cả những cảm xúc cũng cứng đanh lại, có lấy búa đập chắc cũng khó mà vỡ vụn ra. Nhưng nhờ có em, người đàn ông băng giá ấy đã khóc vì tình yêu. Lúc này sao anh thấy dòng nước ấy ấm áp thế. Nếu có thể đau rồi quên đi tất cả, anh nguyện bỏ hết thảy để đón đau, để khóc cùng em.

Cũng đã nhiều ngày kể từ cơn mưa ấy, nắng đã lên nhiều lần, vai anh cũng nhiều lần đỡ nắng khi chúng xuống trần gian. Em đã quên được anh chưa?

Anh hỏi ngô nghê quá phải không em? Quên một người mình yêu thật lòng khó lắm phải không em? Ngay tới bản thân anh, nhiều khi ngồi bàn nhậu cùng đám bạn, anh giảng giải rất nhiều về tình yêu, khuyên chúng biết bao điều, nghe thì êm xui, dễ dàng lắm. Nhưng đến chuyện tình của chính anh thì anh lại rơi vào bế tắc, bế tắc cùng đường và không có lối ra.

Anh là một kẻ tội lỗi, tồi tệ và không xứng đáng với tình yêu của em. Nhưng thực sự, anh muốn gửi tới em một lời cảm ơn, dù có thể là muộn màng, nhưng lúc yêu, anh đã bỏ quên lời cảm ơn quá nhiều lần.

Cảm ơn em đã cho anh những buổi chiều ngập nắng mà không hề ngột ngạt.

Cảm ơn em đã ở trên lưng anh mỗi tối đi dạo về, để anh thấy rằng, mình có thể công cả thế giới này trên lưng, sức anh đâu hèn mọn.

Cảm ơn em đã nhắm mắt khi hôn anh, điều đó có nghĩa là em tin tưởng anh và thấy ngọt ngào khi bên anh.

Cảm ơn em đã mặc váy cô dâu để anh được thử làm chú rể, ngay cả khi đó là lần thứ hai anh trải qua cảm xúc ấy, nhưng anh muốn nói rằng, nó thật tuyệt.

Cảm ơn và cảm ơn em!

ANH CÒN MỘT CHUYỆN TÌNH ĐỂ QUÊN

Sơn Paris

www.dtv-ebook.com

Anh Đã Từng Khóc Vì Cô Ấy

Dù rằng em chưa một lần hỏi anh về người yêu cũ, anh cũng biết rằng, người yêu cũ của anh đã có một người mới. Nhưng thực sự, đó là người con gái anh chưa thể quên và không biết tới bao giờ mới có thể quên. Anh đã từng khóc vì cô ấy.

Tóc cô ấy ngắn hơn tóc em, gương mặt cô ấy cũng không xinh bằng em, nhưng kỳ lạ là anh đã yêu cô ấy rất nhiều. Anh không nên so sánh, mọi phép so sánh trong tình yêu đều là điều vô nghĩa, nhưng anh lại muốn kể chúng cho em nghe. Lúc này anh đang thấy trống rỗng lắm, căn phòng chật chội sao giờ lại thừa vắng và quạnh hiu đến vậy. Nếu lúc này, em chưa ra đi, anh sẽ ôm em thật chặt, một cái ôm từ phía sau và để tình yêu thách thức cùng trăng sao, mây gió. Anh muốn lấp đầy mọi khoảng trống, nhờ em cân bằng những suy tư chên vênh của anh.

Có lần cô ấy ốm, anh đã thức ba đêm dài bên giường bệnh, anh sợ cô ấy tỉnh dậy sẽ sợ bóng tối, hoặc không thấy anh, cô ấy sẽ tủi thân và lủi thủi khóc một mình.

Có lần cô ấy buồn, anh đã chuẩn bị rất nhiều trò để mong cô ấy vui lên, chỉ có niềm vui và anh được phép ở bên cạnh cô ấy. Anh sợ khi không có anh ở gần, nỗi buồn lại đến quấy rầy cô ấy, cô ấy sẽ lại khóc, mắt sẽ lại sưng lên và bờ mi được thể lại sụp xuống.

Anh đã từng khóc rất nhiều vì cô ấy, chỉ là anh lặng im và phải gồng mình thật mạnh mẽ khi ở cạnh cô ấy. Có thể, anh phải nép mình vào bức tường nhà bên ngay khi cô ấy đóng cửa lại, khóc một mình cùng với nỗi

đau của một thằng con trai đang trở thành đàn ông. Có thể, anh phải quay lưng về phía ngược với cô ấy, cắn môi mình để khóc đừng thành tiếng. Nhưng anh thấy mình được hạnh phúc, kể cả khi phải khóc vì cô ấy.

Em có ghen không? Chắc em sẽ không còn buồn nữa, không còn ghen nữa. Anh đang khóc vì thương em.

Anh vừa vô tình quệt xước đuôi mắt, nhưng anh lại không thấy đau vì nó. Có lẽ, vết đau trong tim anh còn xót buốt gấp trăm lần những vết đau da thịt.

Em à, cho phép anh được gọi em là người cũ. Dẫu có đi qua nhau nhưng đã từng là "người yêu", là hai nhân vật chính trong chuyện tình của chúng ta chẳng phải cũng sẽ ngọt ngào hơn sao.

Em hứa với anh đi, người yêu cũ à, em phải nhanh chóng có người yêu mới, em nhớ chưa?

ANH CÒN MỘT CHUYỆN TÌNH ĐỂ QUÊN

Sơn Paris

www.dtv-ebook.com

Học Tối Bao Giờ Mới Hiểu Hết Chữ "Yêu"

Sai lầm lớn nhất của đàn ông là quá tự tin về bản thân mình. Họ cho rằng mình giỏi mọi thứ, kể cả tình trường. Nhưng thực chất, ngay tới cả ranh giới giữa yêu và thích, họ cũng chẳng thể phân biệt nổi.

Dù có na ná giống nhau, hoặc vì ranh giới của chúng quá đổi mỏng manh đi chẳng nữa thì yêu và thích cũng khác nhau một trời một vực. Đàn ông có thể thích cùng lúc nhiều người, nhưng họ chỉ yêu thực sự một người, trong bất cứ giai đoạn nào của cuộc đời.

Tôi cũng chỉ đơn thuần là một gã đàn ông. Không hơn không kém!

Yêu là sẻ chia.

Đó là điều mà bất cứ ai cũng biết. Nhưng mấy ai làm được điều đó. Sẻ chia, đơn giản là cách cho đi và nhận lại. Nếu được, hãy cứ cho đi nhiều hơn. Tình yêu nếu cứ tính toán thiệt hơn, lo sợ phần mình cho đi thì biết đến bao giờ mới được đáp trả. Đó là thứ tình cảm đáng vứt đi!

Yêu là dâng hiến.

Đừng nghĩ dâng hiến là một cái gì đó quá to tát và lớn lao. Nếu người con gái đã trao cho bạn một trái tim trinh nguyên, hãy gửi lại họ sự quan tâm, san sẻ và ngọt ngào chân thành nhất. Đừng lấy đi sự trong trắng của người yêu bạn nếu đó chưa phải là người bạn yêu và bạn chưa đủ niềm tin vào việc sẽ mang đến hạnh phúc cho cô ấy.

Yêu là yêu.

Đừng cố tìm cách định nghĩa tình yêu, bởi chẳng có bất cứ một thứ gì cân xứng với nó để phép so sánh không trở nên khập khiễng. Yêu là yêu, là khi hai con tim hòa chung nhịp đập, là khi bạn biết, thế giới này sẽ chẳng còn nghĩa lý gì nếu thiếu vắng người kia.

Chẳng có bất kì một sự lý giải nào cho những cảm xúc trong tình yêu. Với một người thông minh, một bài toán có thể giải được trong vài phút, một bài văn dài có thể thuộc lòng trong vài giờ đồng hồ, nhưng tôi dám chắc rằng, không có ai học hết được chữ "Yêu" ở đời.

Phải đau thêm bao nhiêu lần, phải rạn vỡ và khổ tâm thêm bao nhiêu lần? Đâu có ai trên đời có thể thực hiện được những phép tính ấy. Tình yêu là thế, là thứ mà ai cũng nghĩ thật đơn giản nhưng lại phức tạp không tưởng. Tình yêu là vậy, là thứ ai cũng nghĩ mình đã hiểu tường tận nhưng thật ra lại chẳng biết bất cứ điều gì. Tình yêu vốn như thế, ai cũng biết sẽ đau nếu yêu nhưng nhất định phải đi tìm nỗi đau bằng mọi cách. Tình yêu là vậy, là thứ mà người ta có đi hết cả cuộc đời vẫn tiếc nuối vì chưa thể hiểu hết được chữ "Yêu".

ANH CÒN MỘT CHUYỆN TÌNH ĐỂ QUÊN

Sơn Paris
www.dtv-ebook.com

Trái Tim Chật Chội

Từng cảm xúc đi rong.

Lòng anh buồn đến vô kể.

Giá lúc này gặp em.

Anh sẽ chẳng ngại chạm môi thêm một lần nữa.

Mình đã sống vì nhau.

Nhưng giờ không thể vì nhau mà chết.

Trái tim anh chật chội.

Sao em chẳng ngủ yên?

Đêm qua,

cơn đau lại hành hạ trái tim anh,

lại thêm cả gió,

cào xé giấc mơ anh.

Những giấc mơ lẩn lóc,

bong tróc,

rời tắt hẳn.

Anh nhớ em đến cồn cào!

Những ngô tối xôn xao,

tình anh đứng lại ở đó.

Ôi gió!

Đừng thổi tắt hình dung em,

đừng cột đũa sau lưng anh thăm thẳm,

hãy tìm từng vạt nắng,

để rồi ngủ với nhau.

Ơ kìa trận mưa mau,

đừng làm lòng nhau đau tan nát,

cứ xoáy sâu vào cát,

để rồi hòa vào nhau.

Lỡ ngày sau em không còn gọi tên anh nữa...

Giữa cuộc đời anh sống để vì ai?

Đêm buồn quá anh không định nghĩa nổi.

Hạnh phúc là gì khi tất cả là em?

Em!

Anh khát...

khát cái ôm để nắng nghiêng đầu chào hỏi,

khát cái hôn để mặt ngọt vườn mình ganh tị,

khát cả thời gian, khát quá khứ ta đã từng.

Biết dừng ở đâu khi chân anh đã mỏi.

Tay anh đã lạnh và chật chội khắp trong tim.

Em ở yên đấy, đừng vùng vằng hay vội vã.

Anh muốn trái tim mình dần dần lành lại,

rộng ra và không nhốt một mình em ở đó.

Thương em!

Thương tâm!

Thương cả thân mình!

ANH CÒN MỘT CHUYỆN TÌNH ĐỂ QUÊN

Sơn Paris

www.dtv-ebook.com

Chớ Lấy Chuyện Yêu Để Lập Chiến Công

Gửi con trai của bố!

Lúc bố viết những dòng này cho con, trong lòng bố ngổn ngang những vết sẹo chưa lành. Bố muốn con nghe để trở thành một người đàn ông tốt và trái tim con sẽ không phải gánh chịu những vết sẹo giống bố.

Bố muốn dạy con cách yêu như thế nào mới đáng mặt đàn ông.

Này con, tình yêu luôn có cách bắt đầu của nó. Con có yêu ai thì cũng hãy yêu sao cho xứng đáng là yêu.

Con nhất định phải là một chàng trai mạnh mẽ, lý trí và bản lĩnh. Là đàn ông, con hãy chủ động nói lời yêu thương người con muốn yêu, tuyệt đối không được làm khổ họ.

Bố đã từng tổn thương vì một cô gái rồi bố cũng đã từng khiến một cô gái khác bị tổn thương.

Có thể, sau này, con cũng rơi vào vòng tròn quẩn quanh và bế tắc giống như bố. Nhưng con cần phải tìm bằng được lối ra cho những quẩn quanh ấy. Con không được chà đạp lên tình yêu của bất cứ ai, cũng không được để bất kì ai có thể giẫm đạp lên tình yêu chân thành của mình.

Nếu yêu ai đó, con phải yêu chân thành, đừng hời hợt hay qua loa. Nếu như sự cầu thả trong văn chương là đê tiện thì sự hời hợt trong tình yêu còn đáng ghê tởm hơn gấp trăm nghìn lần. Nếu không thể yêu toàn tâm toàn ý,

nếu không thể thương họ hơn cả bản thân mình, nếu không thể hy sinh vì nhau... con đừng vội yêu!

Khi yêu một cô gái, con hãy học cách nói lời xin lỗi trước. Ai sẽ đánh thuê những lời xin lỗi? Chẳng ai cả. Vì thế con đừng để dành chúng hoặc tiếc rẻ chúng. Cái con mất đi, có thể sẽ xót xa hơn nhiều lời xin lỗi.

Khi con yêu, đừng ngại biện mỗi lần con phạm sai lầm, đừng đổ lỗi cho cái này, đổ thừa cho cái kia. Nếu con yêu họ thật lòng, con sẽ không cho phép mình phạm sai lầm.

Con đừng hững hờ với những lời bố dạy. Trước khi biết và hiểu về mọi thứ, bố muốn con phải xứng đáng là một người đàn ông tốt để phụ nữ nương tựa vào.

Khi rơi vào bế tắc hoặc cảm thấy lòng tự trọng bị tổn thương, là đàn ông, con phải tìm cách im lặng. Đừng đôi co hay dùng tới nắm đấm, bố thương hại những kẻ luôn dùng vũ lực để chấm dứt mọi chuyện quẩn quanh.

Khi nhớ quá nhiều về một hình dung hay một kỷ niệm xưa cũ, là đàn ông, đừng tìm rượu hoặc lên bar. Những cái đó sẽ khiến con mất đi nhiều thứ, bố không thể kể hết những thứ con sẽ mất đi khi ấy, nhưng chắc chắn sẽ mất nhiều hơn được.

Này con!

Nếu con buồn hay nhớ cô ấy, con đừng ngại cầm điện thoại lên và gọi cho cô ấy. Thật ra, cô ấy đã chờ con cả thế kỷ rồi.

Nếu con trót lỡ làm cô ấy tổn thương, con đừng để vết đau thêm dài và thêm sâu, hãy đến gần cô ấy, giúp cô ấy tan chảy trong tình yêu của con.

Bố không muốn con là một kẻ vô tâm!

Ở đời này, ai cũng là một nửa của ai đó. Không có ai được sinh ra mà không phải để dành cho ai cả. Sau này, khi con trưởng thành, con nhất định phải đi tìm cho ra người con gái ấy.

ANH CÒN MỘT CHUYỆN TÌNH ĐỂ QUÊN

Sơn Paris

www.dtv-ebook.com

Hiên Nhà Thiếu Năng

Sáng nay, nắng đi đâu chơi rồi, cái nắng đi vắng khiến vạn vật chìm trong u ám.

Trời định làm mưa.

Gió xô gió.

Những cánh hoa rơi.

Ban công lấm tấm những mảng rêu.

Cuộc sống của một thằng con trai khi thất tình, buồn và thê thảm lắm.

Vài lon bia lổn nhổn.

Vỏ gói mì tôm và những đầu mẩu thuốc lá.

Chúng cũng tiu nghỉu nhìn anh.

Nhà bên cạnh nghe rock nhưng anh vẫn hình dung ra mấy bài nhạc buồn, buồn không thể buồn hơn được nữa.

Anh mở cánh cửa bước ra ngoài hiên nhà, định đi tới một nơi nào đó và gọi điện cho em, nhất định là thế.

Hiên nhà buồn hắt hiu.

Thiếu nắng và ẩm ướt.

Người buồn cảnh có bao giờ thấy vui?

ANH CÒN MỘT CHUYỆN TÌNH ĐỂ QUÊN

Sơn Paris

www.dtv-ebook.com

Dấu Chấm Hỏi

- Có bao giờ anh sẽ không còn yêu em nữa không?

- Có chứ. Không gì là không thể!

Câu nói bông đùa của anh đã từng khiến em bật khóc. Khi ấy, anh đã tìm mọi cách để dỗ dành em. Anh cũng đã đặt rất nhiều hy vọng vào tình yêu của chúng mình, anh cũng ước đó mãi mãi chỉ là câu nói đùa ngốc nghếch của anh, là lời nói vô tâm đã từng khiến em òa khóc. Anh khao khát tình mình là tình cuối.

Những khi ở cạnh em, thật ra, anh chỉ giả vờ khó chịu với những dấu chấm hỏi liên tiếp của em thôi. Giờ thì anh đang nhớ nó đến phát điên lên. Thế giới này vừa nhỏ mà cũng lại vừa to, bắt gặp nhau rồi, chỉ một cái quay lưng, chúng ta đã để lạc mất nhau cả đời.

Anh đang cầm trên tay bức hình chụp chung của hai đứa mình, khoảnh khắc ấy thật tuyệt vời. Anh bảnh bao trong bộ comple lần thứ hai mặc lên mình, còn em rạng rỡ trong chiếc váy cô dâu. Vài phút trước, anh định đốt chúng đi, biến chúng thành tro thả về trời. Có lẽ đó là việc làm đàn bà nhất của một thằng đàn ông phải không em? Xin lỗi em, chỉ là vì anh cảm thấy mình đang hoang mang. Anh đang ở một nơi rất xa, tĩnh lặng và không có bất cứ thứ gì có thể khiến anh phân tâm. Anh đã sẵn sàng trả lời tất cả những câu hỏi em dành cho anh. Em đừng ngại, cũng đừng lo anh sẽ bật khóc trước mặt em. Anh không sao, anh ổn!

Anh cầm máy lên và gọi cho em. Tay run run, tim đập mạnh. Anh vội cúp máy xuống.

Sau hai mươi bảy lần như thế, anh sẵn sàng đối diện với em, bằng chút bản lĩnh còn con vương sót lại.

- Anh có còn nhớ ngày đầu tiên gặp em?
- 13h25 phút, chiều thứ bảy, tầng hai, quán cafe ngõ 84.
- Màu áo em mặc?
- Màu hồng.
- Lần gặp thứ hai?
- Một tuần sau đó.
- Lần hẹn hò đầu tiên?
- Em cột tóc đuôi gà.
- Lần thứ hai?
- Em suýt ngã trước mặt anh.
- Cuốn sách em hay đọc?
- Trót lỡ chạm môi nhau.
- Con vật em ghét?
- Tất cả.

Anh và em cùng bật khóc. Anh nén tiếng khóc lại, còn em thì không thể. Gần ấy thời gian, anh cũng không tin được mình có thể nhớ rõ đến thế.

Nhưng thực sự, anh không quên bất cứ điều gì giữa chúng ta.

- Anh còn yêu em không?
- Chưa bao giờ anh hết yêu em.
- Lý do chúng ta chia tay?
- ...

Anh đã im lặng. Anh đã không biết mình phải trả lời ra sao! Anh đã hiểu được cảm giác đau đến không nói nên lời!

Anh xin lỗi đã không trả lời câu hỏi ấy. Cuộc đời mỗi người luôn có những câu hỏi chẳng thể tìm được lời giải đáp. Hoặc có thể, họ đã tìm ra nhưng nhất quyết không trả lời.

Tôi đã từng tự cao, tự kiêu, tự cho mình biết nhiều thứ, giỏi ở nhiều lĩnh vực. Thế mà bây giờ, khi người con gái tôi từng yêu rất nhiều và cũng yêu tôi rất nhiều cần câu trả lời cho một dấu chấm hỏi, tôi lại nín thinh như thể một kẻ đần độn.

Có những dấu chấm hỏi, chúng ta luôn để trống câu trả lời.

ANH CÒN MỘT CHUYỆN TÌNH ĐỂ QUÊN

Sơn Paris
www.dtv-ebook.com

Thời Hạn

Tình yêu không có thời hạn, trừ khi trái tim bạn ngừng đập.

ANH CÒN MỘT CHUYỆN TÌNH ĐỂ QUÊN

Sơn Paris
www.dtv-ebook.com

Đánh Rơi

Ở đời, có ba điều nếu người ta đánh rơi thì sẽ không bao giờ tìm lại được: thời gian, niềm tin và cơ hội.

Bất kể là thứ gì khi đánh rơi, chúng ta cũng tiếc nuối, ân hận và cầu mong được tìm thấy thêm một lần nữa.

Đánh rơi. Có thể sẽ vỡ nát.

Đánh rơi. Có thể sẽ là bỏ quên.

Đánh rơi. Có thể sẽ là đánh mất.

Tất cả chúng ta đều xót xa khi đánh rơi thứ gì đó. Tất cả những thứ bị đánh rơi đều bị thương.

Điều anh đánh rơi là thời gian để yêu em, niềm tin em đã trao và cơ hội để yêu em thêm lần nữa.

Những thứ mà chúng ta biết nơi mình đánh rơi có được gọi là đánh mất?

Dù em có siết chặt anh khi ôm, anh cũng chưa thấy vòng tay em đủ chặt. Anh đánh rơi cảm xúc ban đầu.

Dù anh có nói gì với em, em cũng chẳng thấy lòng mình ấm lại. Em đánh rơi sự tin cậy ở anh.

Anh đánh rơi quá nhiều. Anh lúc này giống một kẻ trắng tay.

Em đánh rơi tuổi trẻ vào một kẻ trắng tay. Em lúc này giống một nạn nhân bị cướp.

Mình đã trót lỡ chạm môi nhau. Nhưng chẳng thể làm môi nhau ấm mãi.

Ta đã đánh rơi nhau!

ANH CÒN MỘT CHUYỆN TÌNH ĐỂ QUÊN

Sơn Paris

www.dtv-ebook.com

Không Phải Ai Cũng Biết

Con gái chân thành nhất khi yêu.

Đàn ông chân thực nhất khi trên giường.

Con gái đau nhất khi bị xúc phạm.

Đàn ông đau nhất khi bị phản bội.

Con gái không thể dối lòng vào những phút quan trọng.

Đàn ông không thể dối lòng vào những lúc say.

Nếu lựa chọn một điều quan trọng nhất.

Con gái chọn gia đình, vì họ nghĩ nhờ có gia đình họ chạm tay được tới sự nghiệp và tình yêu.

Đàn ông chọn sự nghiệp, vì họ nghĩ chỉ có sự nghiệp mới giúp họ mang hạnh phúc tới gia đình và người mình yêu.

ANH CÒN MỘT CHUYỆN TÌNH ĐỂ QUÊN

Sơn Paris

www.dtv-ebook.com

Đừng Nhân Danh Tình Yêu Làm Khổ Người Mình Yêu

Trải qua những tháng những ngày yêu thực sự, chịu đựng cũng đủ những nỗi đau ở đời. Tôi muốn nói với những người đang yêu và sẽ yêu, đừng bao giờ lấy tình yêu ra làm lý do để làm khổ người mình yêu.

Tình yêu đâu có lỗi, lỗi lầm là do con người tạo ra.

ANH CÒN MỘT CHUYỆN TÌNH ĐỂ QUÊN

Sơn Paris

www.dtv-ebook.com

Đợi Em Giữa Miền Yêu Khờ Dại

Tuổi trẻ, có ba điều cần nhớ: Cứ đi đến những nơi bạn muốn đặt chân tới, làm thử những công việc bạn muốn được làm nhưng chỉ được phép yêu trọn vẹn một người!

Anh đã có những chuyến đi, những cuộc tìm kiếm và những cơ hội để lựa chọn một công việc khiến mình hạnh phúc, anh cũng đã được em yêu chân thành bằng tất cả trái tim mình. Chỉ là vì anh quá khờ dại, không biết cách trân trọng và gìn giữ điều tuyệt vời ấy.

Có thể, anh cần thời gian.

Có thể, cả đời này, anh cũng không thể sửa được sai lầm của mình.

Tới thời điểm này, anh ước mình chỉ là một tên khờ loay hoay sửa chữa trái tim khi chúng loạn nhịp. Đợi em giữa một miền cát vắng lặng.

Chỉ có hai đứa.

Nếu thế giới chỉ còn lại anh và em, anh sẽ không đau lòng đến thế, anh sẽ không còn những mối bận tâm xung quanh mình, không lo lắng người ta nghĩ gì, không dành thời gian để nghĩ về những chuyện, những người khác. Ngoại trừ em.

Nếu tình yêu chỉ là câu chuyện của hai người, anh đã không đau đớn nhiều đến thế! Và cả em cũng vậy.

Giọt nắng vỡ tan trên mặt hồ.

Anh tiện tay ném viên đá nhỏ vào mặt nước.

Nước cuộn tròn.

Mặt hồ phẳng lặng như sự thật, hết sóng sánh, sự thật vẫn tĩnh lại như mặt hồ.

Anh cũng tin vào một điều tương tự như thế đối với tình yêu và cuộc sống này. Có thể, dù chúng ta đau khổ đến nhường nào thì cũng sẽ đến lúc, chúng ta quên đi nỗi khổ ấy, hưởng thụ một cuộc sống hạnh phúc, ngả đầu vào bờ vai mình tin tưởng, ngủ một giấc thật dài.

Quên hết!

Cuộc đời mỗi người, ai cũng được Chúa trời ban tặng một chiếc ly được đầy may mắn. Ai may mắn rồi, chiếc ly tự khắc sẽ rơi đi, ai chưa may mắn, chiếc ly vẫn còn nguyên vẹn.

Anh tin vào điều đó, và cũng tin cả vào sự bất hạnh trong việc yêu thương em của anh.

Điều bất hạnh lớn nhất, đó chính là đã bắt mình phải trì hoãn việc yêu em. Anh không ngại biện, nhưng anh muốn dừng lại để không làm tổn thương em thêm nữa.

Anh không muốn làm vết thương ấy đau thêm một lần nữa. Nên... anh đã không chạy đến bên em lúc này, không đi tìm em giữa cơn mưa giăng kín trời, không hôn em giữa mùa đông dài lê thê và cũng không ghì em thật chặt trong lòng mình. Anh muốn em được tự do được khóc, khóc thật to, tới khi em không còn buồn vì anh, không còn thấy nhói lòng khi hình dung về anh nữa.

ANH CÒN MỘT CHUYỆN TÌNH ĐỂ QUÊN

Sơn Paris

www.dtv-ebook.com

Hôm Nay Anh Say

Vừa say vừa khóc, đàn ông cũng mềm yếu thật. Họ say là để chứng tỏ mình là đàn ông, nhưng say rồi thì lại để từng cơ mặt xô vào nhau, ép cho nước mắt tràn ra.

- Tôi không say, ai nói tôi say, ai vừa nói tôi say?

Anh chỉ còn nhớ những âm thanh ấy đã hiện hữu trong anh trước khi chìm vào giấc ngủ. Hình như anh đã gọi tên em. Em có nghe thấy không?

Đàn ông không thể làm chủ mình khi họ say. Anh say, anh cũng không muốn giấu. Hôm nay anh say vì em, và vì cả những chông chênh nghĩ suy về cô ấy.

Giá như ở đâu đó, em nghe được những lời anh nói lúc anh say.

- Anh ghét em! Ghét đến không thể nào chịu được. Anh không quay trở lại quán cafe nơi đã gặp em cũng chính bởi vì anh ghét nhìn thấy quá khứ của anh và em ở đó. Anh ghét cay ghét đắng chiếc áo có in hình một con gấu xanh vô duyên lè lưỡi. Anh ghét ai thích uống nước dâu tây ép bỏ thêm đường, ghét chờ đợi ai đó dưới trời nắng, ghét việc chạm môi em.

Anh ghét những cô nàng nhờn nhẽ, mất hàng tiếng đồng hồ để chọn lựa kiểu tóc, chọn váy xòe hay quần jeans, ghét ai cứ nghe những bài hát yêu đương sến sẩm, ghét việc phải nhớ em mỗi ngày, ở bên cạnh em mỗi tối.

Những lời anh nói lúc say.

Là thế đấy!

Chỉ có điều.

Suy nghĩ của anh ngược lại với điều anh nói khi say.

ANH CÒN MỘT CHUYỆN TÌNH ĐỂ QUÊN

Sơn Paris
www.dtv-ebook.com

Anh Nợ Em Một Nụ Cười

Anh từng nghĩ em sẽ là tình cuối. Anh đã nghĩ sẽ cùng em đi tới cuối chặng đời, chặng tình còn dang dở.

Anh đã hứa, anh vẫn nhớ lời anh hứa, nhưng anh lại không thể thực hiện nó nhưng tâm tâm anh từng khao khát.

Anh nợ em.

Nợ em một lời yêu đong đầy đủ để hai ta già đi cùng thời gian.

Nợ em một nụ cười, nụ cười rạng rỡ trong chiếc váy trắng giữa ngàn hoa.

Đã nói cả đời khiến em hạnh phúc mà rồi anh lại chẳng thể.

Em sinh ra là để yêu anh, trái tim em đập là vì anh. Còn anh lại nợ em quá nhiều.

Nợ.

Để rồi chẳng biết tới khi nào mới trả hết.

Ngày gió ngừng trôi.

ANH CÒN MỘT CHUYỆN TÌNH ĐỂ QUÊN

Sơn Paris
www.dtv-ebook.com

Trên Bầu Trời Có Một Vì Sao

Thật ra, ngày nào anh cũng thấp thỏm cầm điện thoại lên, có lúc định gọi em, có lúc lại định nghĩ ra một lý do gì đấy thật hợp tình hợp lý rồi nhắn tin. Giả dụ như việc chúc em có một ngày mới tốt lành, hỏi thăm em về ngày hôm nay đã trôi qua như thế nào hay thắc mắc vì sao thời gian gần đây anh không còn tìm thấy trang cá nhân của em. Nhưng lòng dũng cảm của một người yêu cũ lại không đủ để anh làm được như thế.

Đêm nay, Hà Nội lại trở lạnh, cái rét không còn ngọt như mía lùi. Vì quanh anh, không còn cái ôm từ phía sau, không còn người con gái gác vào vai áo anh. Gió xô vào anh nhưng lòng anh còn tê tái gấp trăm lần. Yêu thương khi xưa, nay bỗng chốc xa xôi và buồn bã quá.

Nếu tình yêu là cơn mưa kia, anh nguyện ướt vì em. Giá như em đến sớm hơn cô ấy, giá như định mệnh cho anh tìm thấy buổi chiều hôm ấy từ ngàn năm trước.

Đêm Hà Nội côی cút. Bầu trời giăng đầy mây, thốn thức đổ những trận mưa. Giữa màn mưa giăng kín lối, bên ô cửa sổ, anh lặng yên đứng một mình. Có bao giờ trên trời xuất hiện một vì sao giữa cơn mưa?

Là ảo giác? Hay vì nhớ em quá mà ra?

Anh thấy vì sao ấy chiếu rọi vào lòng mình. Là em phải không?

Mấy che em rồi. Em giận anh à? Anh tìm thấy em rồi, đừng trốn anh nữa.

Em đừng ở trên đó, trên đó cao quá, sẽ nguy hiểm lắm đấy. Trên đó lạnh lắm, em thích diện váy, làm sao có thể đủ ấm được. Trên đó một mình em, em làm gì để hết cô đơn?

Em đã từng nói, nhất định sau này, chúng ta sẽ luôn ở cạnh bên nhau, sao anh và sao em, em quấn quýt bên anh nói cười, thỉnh thoảng, sao anh đứng gần sao em, cùng nhau gửi ánh sáng xuống trần thế. Vậy sao bây giờ, em lại ở đây một mình? Em lạnh lắm phải không? Em lạnh lắm đúng không?

Anh cũng không biết làm gì để hết cô đơn.

Ngoài việc nghĩ về em - vì sao đẹp nhất đã từng đến bên đời anh.

ANH CÒN MỘT CHUYỆN TÌNH ĐỂ QUÊN

Sơn Paris

www.dtv-ebook.com

Đừng Hạnh Phúc Bên Người Khác

Sau mỗi lần tan vỡ, những người từng yêu nhau vẫn luôn chúc nhau hạnh phúc. Đó là lời chúc phúc giả dối và ngu ngốc nhất, nếu trong tim của cả hai còn loạn nhịp vì nhau. Phần lớn, một trong hai vẫn luôn nuôi ý nghĩ: "Đừng hạnh phúc bên người khác!"

Thời gian để yêu của chúng ta không quá dài, nhưng thời gian biết bao nhiêu mới là đủ. Khi yêu nhau thật lòng, một ngày có thể ngắn ngủi như một cái chớp mắt, có thể đông dài như ngàn năm tát nước sông sâu. Chúng ta đã gặp nhau, chạm môi nhau, yêu nhau và giờ vẫn đang nghĩ, đang nhớ về nhau.

Thật tâm trong anh lúc này, anh muốn chúc em hạnh phúc, không giả dối, tuyệt đối càng không ngu ngốc.

Anh muốn thấy em luôn cười giữa cuộc đời này, dù chông chênh, dù gặp ghềnh, anh vẫn mong có một người nắm tay em đi qua những chông chênh gặp ghềnh đó. Đi qua chúng bằng tình yêu.

ANH CÒN MỘT CHUYỆN TÌNH ĐỂ QUÊN

Sơn Paris
www.dtv-ebook.com

Mình Trót Đi Qua Nhau

Sau này, nếu có ai hỏi, nỗi buồn lớn nhất của đời anh là gì, anh sẽ nói, đó là việc để em ra đi.

Chắc ai cũng nghĩ anh là một kẻ điên, một kẻ tâm thần. Anh yêu em nhiều, em cũng yêu anh nhiều, vậy mà lại chia tay nhau.

Anh không điên, anh không tâm thần. Nếu anh là một kẻ say, một kẻ không tỉnh táo thì cũng thật tốt, anh sẽ chẳng phải lo nghĩ nhiều, chẳng phải suy đi tính lại về tình yêu, về hạnh phúc.

Những tháng ngày yêu em, anh đã yêu thật lòng. Nhưng trong thế giới của anh, cô ấy vẫn hiện diện. Anh sẽ không thể giấu diếm điều ấy mãi với em. Dẫu anh đã chọn cất nó trong sâu thẳm lòng mình, nhưng thi thoảng, nó lại dấy lên, đau đớn và tái tê.

Đâu có con đường nào chỉ một người đi.

Em cứ coi như việc yêu anh chỉ là một đoạn đường, ngắn hay dài anh cũng đồng ý hết. Dù rằng đó là một con đường đầy gai, mưa ướt và nước mắt. Chỉ là họ đã quên bẻ gai hoa hồng trước khi em đi trên đường tới với anh. Em cứ nghĩ vậy đi.

Trên đoạn đường ấy, em đã đi một mình những chặng quá dài, anh chờ em để hai người cùng đi. Đến cuối đoạn đường, anh cần phải quay trở lại, còn em cần rẽ theo một hướng khác. Nhưng thời gian chờ em đi đến cuối đoạn đường, anh đã rất hạnh phúc.

Ở đoạn đường kế tiếp, mình đã trót lỡ đi qua nhau. Hoặc vì không gặp, hoặc vì anh chỉ có thể chở em trên một đoạn đường.

Em nghĩ vậy đi.

ANH CÒN MỘT CHUYỆN TÌNH ĐỂ QUÊN

Sơn Paris

www.dtv-ebook.com

Phải Chẳng Chúng Ta Đã Quá Vội Vàng?

Hà Nội không vội được đâu.

Nhưng anh và em lại quá vội vàng.

Có thể, chúng ta không nên thuộc về Hà Nội.

ANH CÒN MỘT CHUYỆN TÌNH ĐỂ QUÊN

Sơn Paris

www.dtv-ebook.com

Người Yêu Mới Của Em

- Em ổn mà! Đừng lo cho em, vết xước nào rồi cũng sẽ lành thôi!
- Em còn giận anh không?
- Giận? Tình yêu mà, chỉ là mình không thuộc về nhau, như thế không thuộc về Hà Nội thôi.
- Người mới của em?
- Anh ấy thuộc về Hà Nội, không cần vội nên anh ấy chưa đến kịp.

Em cúp máy khi chưa nói chào anh. Giờ em lại khóc đấy ư? Lẽ ra anh không nên gọi cho em, chỉ là anh sẽ xa Hà Nội, xa những ký ức về em, xa những vội vàng gấp gáp nơi đây.

Anh muốn nghe em kể về người yêu mới của em, nhưng sao em cứ yêu anh, cứ chờ đợi anh, chờ đợi đến bao giờ em mới dừng lại?

Khi con gái nói câu: "Em ổn mà!" Thì đó là lúc họ yếu mềm và cần một người bên cạnh nhất.

Nhưng lúc này đây, nếu anh chạy đến, em sẽ càng đau hơn. Vết xước lại được thể chĩa vào trái tim non nớt của em. Trái tim của anh thì đã tật nguyên rồi.

Người yêu mới của em, tại một thời điểm thích hợp, anh ấy sẽ xuất hiện. Em nhớ đừng quên kể cho người ấy những thứ em thích, những điều em ghét, những món ăn làm em dị ứng, cả những tật xấu của em nữa. Để anh ta

đừng tham lam, đừng làm việc và kiếm tiền như muốn mua cả thế giới, thế giới ngoài kia lạnh giá và xa xôi lắm, em chính là thế giới ngọt ngào và tuyệt diệu nhất rồi.

Em thích nghe nhạc một mình, kể cả lúc sang đường, kể cả lúc trong nhà tắm, kể cả khi viết status.

Em ghét cảm giác một mình, ghét tất cả những con vật bò trườn, ghét ai ngủ quên khi đang nhắn tin với em.

Em sợ bóng tối, sợ mưa lớn có cả tiếng sấm, sợ chạy xe ở những đoạn đường ít đèn.

Này, người yêu mới của người yêu cũ của tôi!

Nhớ phải vỗ về cô ấy, đừng để cô ấy khóc, đừng làm cô ấy đau, chỉ được làm cô ấy hạnh phúc.

Nhớ phải nhắn tin mỗi ngày, phải hỏi cô ấy đã ăn tối chưa, phải ở bên cô ấy lúc trời mưa lớn.

Và nhớ...

Phải yêu cô ấy nhiều hơn tôi!

ANH CÒN MỘT CHUYỆN TÌNH ĐỂ QUÊN

Sơn Paris

www.dtv-ebook.com

Xin Lỗi Em! Anh Còn Một Chuyện Tình. Để Quên!

Ngày 31, tháng... năm...

Trời hắt hiu buồn.

Anh bước về một mình giữa màn đêm cảm lạnh.

Đường rộng thênh thang hay là vì anh cũng bé lại giữa nỗi cô đơn của riêng mình, em nhỉ?

Đoạn đường chúng ta đã đi không hề ngắn, nhưng có lẽ với một người đàn ông, nó chưa đủ dài để anh cảm thấy mình hạnh phúc. Chúng ta đã đi qua một chặng đường dài, để rồi lại quay trở về vạch xuất phát ban đầu. Anh và em, cả hai đã chạy đi tìm tình yêu để thấy mình không chỉ sống một mình, nhưng rồi, chúng ta lại quay trở lại với sự cô đơn. Hay là vì ông trời đã cố ý để anh gặp em, rồi lại cố ý để chúng ta xa rời nhau.

Anh vẫn nhớ em.

Vẫn nhớ cái nắm tay dịu dàng, mùi tóc em nhẹ nhàng và vị môi ngọt lịm. Anh nhớ những lúc giận hờn và cả những buổi chiều tan vờ thành từng mảnh.

Trải qua những ngày dài của tuổi thanh xuân, anh nhận ra nhiều điều, hiểu về nhiều thứ và gặp thêm nhiều người để sẻ chia. Em à, có lẽ, chúng ta đã quá vội vàng để yêu.

Em đừng khóc vì anh, đừng thỉnh thoảng lại gọi tên anh như thế. Anh sẽ cảm thấy đau lòng lắm.

Em cũng đừng bao giờ chạy bộ trong mưa, rồi lại nằm cuộn tròn trong chăn, hai chân lạnh cóng và hay bàn tay run lên cầm cập.

Em cũng đừng bao giờ mơ thấy anh. Cả ngày anh đã mệt mỏi với cuộc sống của riêng mình rồi, anh không muốn là kẻ ngốc lạc đường giữa giấc mơ em.

Em cũng đừng mở những bài nhạc buồn rồi khóc tu tu lên như một đứa trẻ. Em nghe thể loại nhạc khác đi, đừng là vài ba chuyện yêu đương, chia tay chán ngắt nữa. Rồi em sẽ thấy thích chúng thôi.

Em cũng đừng xem mấy bộ phim sến sẩm nữa. Còn biết bao bộ phim thú vị khác kia mà, phim tài liệu, phim hành động hay phim kinh dị cũng được, chẳng phải chúng rất hấp dẫn đó sao?

Em cũng đừng vừa nghe nhạc vừa sang đường. Không có anh, ai sẽ nắm tay em dẫn qua những băng đường đầy xe cộ. Đừng dựa dẫm vào việc có anh bên cạnh. Em hãy nhìn trước, nhìn sau, nhìn trái, nhìn phải, khi nào vắng xe thì chạy qua thật nhanh.

Và em cũng đừng yêu anh, đợi anh và nghĩ về anh nữa!

Anh và em.

Em còn một tuổi trẻ để kiếm tìm một người yêu em hơn cả bản thân mình.

Còn anh. Xin lỗi em. Anh còn một chuyện tình phải quên.

Có lẽ trong cuộc đời này, ai rồi cũng sẽ gặp một người khiến họ yêu thương quá nhiều, ngay cả khi thương tổn, ngay cả khi chia lìa, họ vẫn còn

yêu nhau.

Cả hai đưa mình.

Đã quá vội vàng!

Cảm ơn em và tạm biệt em!